

Slovo na úvod

Drahí bratia a sestry, stále prežívame Rok zasväteného života. Pozrime sa, čo nám o tom hovorí jeden z dokumentov Cirkvi, aby sme lepšie pochopili, čím je zasvätený život a aký je jeho zmysel.

Dnes, vari viac ako kedykoľvek predtým, Ježišova výzva zatiahnuť na hlbinu javí sa ako odpoveď na tragédiu ľudstva, ktoré je obeťou nenávisťi a smrti. Duch Svätý stále pôsobí v dejinách a môže vyvodit' z ľudských tragédií také chápanie udalostí, ktoré sa otvára tajomstvu milosrdenstva a pokoja medzi ľuďmi. Duch zároveň aj z vrenia medzi národmi vyvoláva v mnohých naliehavú túžbu po inom svete, ktorý je už v nás prítomný. O tom uisťuje mladých aj Ján Pavol II., keď ich vyzýva, aby boli „strážcami úsvitu“, ktorí bdejú, plní nádeje, v očakávaní rána. /.../

Dramatické udalosti sveta posledných rokov zaiste postavili národy pred nové a závažné otázky, ktoré sa pridali k už existujúcim, zrodeným v súvislosti s vytváraním globalizovanej spoločnosti s jej pozitívnymi aj negatívnymi silami, v ktorej „nie sú globalizované len technológie a hospodárstvo, ale aj neistota a strach, kriminalita a násilie, nespravodlivosť a vojny“. /.../ V tejto situácii Duch Svätý volá zasvätené osoby k neustálemu obráteniu, aby dali svojmu povolaniu novú prorockú silu. Ony „sú povolané dať vlastné bytie do služby Božiemu kráľovstvu, keď zanechajú všetkého a nasledovaním života Ježiša Krista zblízka preberajú na seba dôležitú výchovnú úlohu pre celý Boží ľud.“ /.../

Ako však objasniť v zrkadle dejín a súčasnosti stopy a znamenia Ducha a semená Slova prítomné dnes tak ako vždy v živote a v ľudskej kultúre? Ako vykladať znaky časov v situácii ako je naša, ktorá je plná tieňov a tajomstiev? Je potrebné, aby nás sám Pán – tak ako učeníkov na ceste do Emauz – sprevádzal na ceste a dal nám dary svojho Ducha. Iba on, prítomný uprostred nás, nám umožní naplno pochopiť jeho slovo a aktualizovať ho, on môže osvietiť naše mysle a zohriať naše srdcia. /.../ „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28, 20). Vzkriesený Pán zostal verný tomuto svojmu sľubu. Počas dvetisícročných dejín Cirkvi je vďaka svojmu Duchu stále v nej prítomný, svieti jej na cestu, zaplavuje ju milosťou, dodáva jej silu, aby žila čoraz plnšie jeho slovo a uskutočňovala spásne poslanie ako sviatosť jednoty ľudí s Bohom a medzi sebou navzájom. /.../

Zasvätený život, ktorý sa neustále mení a rastie v nových formách, je sám osebe jasným prejavom Kristovej prítomnosti, akoby evanjelia, ktoré sa počas storočí stále šíri. Javí sa ako „historické pokračovanie osobitnej prítomnosti zmŕtvychvstalého Pána“. Z tejto istoty môžu tieto osoby čerpať obnovené nadšenie a ona má byť inšpirujúcou silou ich cesty.

Dnešná spoločnosť v nich chce vidieť konkrétny odraz Kristovho konania, jeho lásky ku každému, bez rozdielu a obmedzenia. Chce okúsiť, že spolu s apoštolom Pavlom je možné povedať: „Život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vy-

dal seba samého za mňa“. (Gal 2, 20) /.../

Skutočne si zasluhujú vďačnosť cirkevného spoločenstva zasvätené osoby: mnísi a mníšky, členovia a členky kontemplatívnych rádov, rehoľníci a rehoľníčky, ktorí sa venujú apoštolátu, členovia sekulárnych inštitútov a spoločenstiev apoštolského života, pustovníci a zasvätené panny. Ich existencia svedčí o Kristovej láske, keď sa vydajú na cestu jeho nasledovania, ako je predložená v evanjeliu, a s vnútornou radosťou prijímajú ten istý štýl života, ako si vybral on. Táto chvályhodná vernosť, ktorá nevhľadá iné uznanie ako uznanie od Pána, „je živou spomienkou na život a pôsobenie Ježiša ako vteleného Slova v jeho vzťahu k Otcovi a bratom.“ /.../

Avšak nemôžeme prehliadať, že zasvätenému životu sa niekedy venuje nenáležitá pozornosť, ba dokonca až nedôvera voči nemu. Zoči-voči postupujúcej náboženskej kríze, ktorá zasahuje veľkú časť našej spoločnosti, sú dnes zasvätené osoby osobitným spôsobom povinné hľadať nové formy svojej prítomnosti a klásť si otázky týkajúce sa ich identity a budúcnosti. /.../ Treba sa teda nechať viesť Duchom k stále novému objavovaniu Boha a jeho Slova, k vášnivej láske k nemu a k ľudstvu a k novému chápaniu darovanej charizmy. Treba sa zamerať na spiritualitu v najhlbšom zmysle, čiže na život podľa Duha. Zasvätený život dnes potrebuje predovšetkým duchovné znovuoživenie, ktoré pomôže vnášať do konkrétneho života evanjeliový a duchovný zmysel krstného zasvätenia a tohto nového a osobitného zasvätenia. /.../ Znovu začať u Krista teda znamená znovu nájsť prvotnú lásku, isku inšpirácie, ktorou sa začalo nasledovanie. Primát lásky patrí jemu. Nasledovanie je len odpoveďou lásky na Božiu lásku. Ak „milujeme“, tak „pretože on prvý miloval nás“ (1 Jn 4, 10.19).

To znamená uvedomiť si tak hlboko svoju osobnú lásku, ktorá viedla apoštola Pavla k tomu, že povedal: „Kristus ma miluje a vydal seba samého za mňa“ (Gal 2, 20). /.../

Ak „rodiny zasväteného života musia na prvé

miesto klásť duchovný život,“ mala by to byť predovšetkým spiritualita spoločenstva vhodná pre súčasnosť. „Ak chceme byť verní Božiemu plánu a zodpovedať aj veľkým očakávaniam sveta v tisícročí, ktoré sa začína, stojí pred nami veľká výzva: urobiť z Cirkvi dom a školu spoločenstva.“ /.../

Spiritualita spoločenstva, ktorá, zdá sa, odráža duchovnú klímu Cirkvi na začiatku tretieho tisícročia, je aktívnu a príkladnou úlohou zasväteného života na všetkých úrovniach. Je to najzákladnejšia cesta pre budúcnosť života a svedectvo. Svätosť a poslanie prichádzajú cez komunitu, pretože v nej a skrze ňu sa Kristus sprítomňuje. Brat a sestra sa stávajú sviatosťou Krista a stretnutia s Bohom, konkrétnou možnosťou, ba dokonca naliehavou potrebou v plnení príkazu milovať sa navzájom a vytvárať trojičné spoločenstvo. /.../

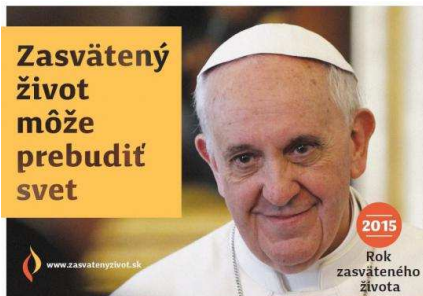
V posledných rokoch sa na komunity a rôzne bratstvá zasvätených osôb pozerá ako na miesta spoločenstva, kde sa zdá, že vzťahy sú menej formálne a kde je možné prijatie a vzájomné porozumenie. Znovu bola objavená božská a ľudská hodnota bezodplatne poskytovaného priateľstva a dokonca aj spoločného trávenia chvíľ oddychu a rekreácie tak, ako to robili učeníci zhromaždení okolo Krista.

In: Kongregácia pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života Znovu začať u Krista

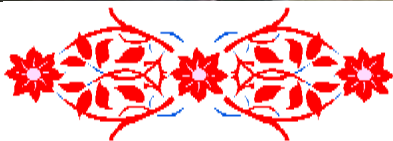
Obnovený záväzok zasväteného života v treťom tisícročí

Inštrukcia

o. Andrzej Kucharski OSPPE, kaplán

Medailónik svätých

Svätý Ladislav /1040 - 1095/

Ladislav z rodu Arpádovcov sa radí medzi najvýznamnejších uhorských kráľov. Narodil sa v Poľsku, kde jeho otec, budúci uhorský kráľ Belo I., bol vo vyhnanstve. Jeho matkou bola poľská princezná.

Vyrastal v slovanskom prostredí a po nastúpení otca na kniežací stolec žil v Nitre. Svätý Ladislav sa stal sídelným kniežaťom a v roku 1077 uhorským kráľom.

Pričinil sa o kanonizáciu prvých uhorských svätcov: Andreja a Benedikta, pustovníkov z Nitry, kráľa Štefana a iných. Postavil a obnovil množstvo kláštorov a kostolov.

Považuje sa za jedného z najväčších maďarských národných hrdinov, keďže rozšíril hranice krajiny a úspešne ju bránil proti nájazdom Kumánov. Uctieva sa kvôli svojej horlivosti, zbožnosti a morálnemu životu. Ladislav zomrel roku 1095 v Nitre alebo v jej blízkosti. Kanonizoval ho pápež Celestín III. v roku 1192.

Legendárne scény zo života sv. Ladislava sa stali obľúbenou témou nástenných malieb kostolov. Najčastejšie ho zobrazovali ako rytiera v boji so štítom, na ktorom bol dvojkríž. Od 14. storočia sa jeho postava objavovala na minciach a jeho sochy spolu so svätým Štefanom sú súčasťou výzdoby starších kostolov (aj nášho).

Sochy sv. Štefana a sv. Ladislava sa nachádzajú v nadoltárnej časti hlavného oltára v našej bazilike. Sv. Ladislav je vpravo. Jeho socha sa nachádza aj na bočnom oltári sv. Jána Nepomuckého.

In: Ondruš, R.: Blízki Bohu i ľuďom

Ľubica S.

Slovo na zamyslenie

„...dobré vidíme iba srdcom. To hlavné je očiam neviditeľné.“

Antoine de Exupéry

**Blahoželanie k výročiam kňazských vysviacok otcov pavlínov,
ktorí pôsobia vo Farnosti Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou**

*Pane Ježišu, prosíme ťa, ochraňuj našich duchovných otcov, žehnaj im, aby nás
viedli k tebe, lebo kde si ty, Pane, na prvom mieste, všetko je na správnom mieste.
Drahí naši duchovní otcovia! Ďakujeme, že nám svojou obetavou službou sprostredkujete
Kristovu lásku. Do ďalších rokov kňazskej služby Vám vyprosujeme veľa Božích milostí
a ochranu našej Vranovskej Panny Márie.
S úctou veriaci farnosti Vranov-Sever*

O. Rastislav Ivanecký OSPPE
prior, farár vo Farnosti Narodenia Panny Márie Vranov-Sever

Sviatosť kňazstva prijal 9. 6. 2001
Tohto roku si pripomína 14. výročie kňazstva

O. Tadeusz Leander Pietras OSPPE
kaplán

Sviatosť kňazstva prijal 6. 7. 1958
Tohto roku si pripomína 57. výročie kňazstva

O. Kazimierz Kogut OSPPE
kaplán, podprior

Sviatosť kňazstva prijal **24. 6. 1995**
Tohto roku si pripomína **20. výročie kňazstva**

O. Andrzej Kucharski OSPPE
kaplán

Sviatosť kňazstva prijal **3. 6. 2006**
Tohto roku si pripomína **9. výročie kňazstva**

O. Ondrej Kentoš OSPPE
kaplán, administrátor

Sviatosť kňazstva prijal **29. 5. 2010**
Tohto roku si pripomína **5. výročie kňazstva**

Svätý Ján Krstiteľ

Cirkev väčšinou slávi sviatky nie pri narodení detí, ale pri narodení človeka pre nebo. Predsa však slávime tri sviatky pozemského narodenia: 25. december, 8. september a 24. jún. 24. júna slávime slávnosť narodenia Jána Krstiteľa. Meno Ján znamená *Boh je milostivý*.

O narodení svätého Jána Krstiteľa sa môžeme dozvedieť, keď si prečítame prvú kapitolu z Evanjelia podľa Lukáša. Svätý Lukáš v evanjeliu spomína, že rodičia svätého Jána Krstiteľa, /.../ „Obaja boli spravodliví pred Bohom a bezúhonne zachovávali všetky Pánove prikázania a ustanovenia“ (Lk 1, 6). Môžeme teda konštatovať, že toto manželstvo môže byť inšpiráciou i pre dnešné rodiny. Bolo to však manželstvo bezdetné. V židovskom národe bezdetné manželstvo bolo pokladané za hanbu, kľatbu, ba za Boží trest. Život takýchto manželov vo vtedajšej komunite nebol ľahký – posmešky či rôzne iné krivdy, ktorých sa im dostávalo. Napriek tomu ostávali verní Pánovi. Zachariášovi v chráme anjel povedal, že Pán vyslyšal jeho modlitby od mladosti a dá mu syna. Ako kňaz bol človekom vzdelaným a isto poznal príbeh Abraháma a Sára. No vedel aj to, že Alžbeta trpí neplodnosťou, a keď si k tomu uvedomil ich pokročilý vek, zapochyboval o pravdivosti tejto nečakanej zvesti. V duchu si možno pomyslel, že veď to nemá logiku. Také je myslenie vzdelaných ľudí, chcú mať dôkazy. Preto sa Zachariáš pýta: „Podľa čoho to poznám?“

V prvej kapitole Lukášovho evanjelia je opísané aj iné zvestovanie. Tam tiež padla otázka: „Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám?“ (Lk 1, 34) Skúsme sa nad týmito otázkami zamyslieť. V prvej otázke cítiť pochybnosť a nasleduje upozornenie – trest – dočasná nemota, až do okamihu narodenia dieťaťa. No Panna Mária prijíma zvestovanie: „...nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk1, 38). Mária nemá obavy, pochybnosti, verí, a preto môže spievať Magnifikat hneď od počatia z Ducha. Zachariáš spieva Benediktus až po

obriezke svojho dieťaťa. Keď o tom trošku uvažujeme, môžeme tam vidieť upozornenie, aby sme úctu k novému životu mali hneď od okamihu počatia. Aby rodičia chceli prijať svoje deti skôr, ako sa počnú.

Áno, slovo Pánovo a riadenie života podľa toho v súčasnej dobe nie je jednoduché a ľahké... Predkladá sa množstvo argumentov, výhodoriek, ale ani v časoch, keď sa uvedené udalosti odohrávali, židovský národ to nemal ľahké. Nie som znalcom dejín, ale viem, že v tom čase v Judei vládol Herodes. Nech mi prepáčia historici, ale bola to taká „marioneta“, bábka, ktorou hýbal pohanský Rím. Svetské zábavy, skorumpovaný život, jednoducho užívanie si. Ťažko sa dá vyvrátiť trpká pravda, že tá doba (tak ako dnes) nebola prajná pre rozvoj viery. Aj dnes, tak ako vtedy, svet nám predstavuje rôznych učencov, ktorí ponúkajú rôznych iných bôžikov, ktorí nám zabezpečia radostnejší život. Neraz neskôr zistíme, že to je obyčajná, prirodzená, zmyslová či rozumová radosť.

Avšak Písmo nám ukazuje oveľa trvanlivejšiu radosť, radosť z večného života, ktorý Boh pripravil tým, ktorí veria jeho slovu a ktorí ho milujú. Lebo on miluje všetkých.

Ján F.

Zdroj: Internet; pramene – archív

Modlíme sa za krajiny, v ktorých dochádza k prenasledovaniu kresťanov

Každé tri minúty zomrie vo svete jeden kresťan. Vo februári tohto roku džihádisti tzv. Islamského štátu popravili 21 koptských kresťanov – sťali ich. Pápež František sa vyjadril: „Krv našich bratov kresťanov je svedectvom, ktoré kričí.“ Stav náboženskej slobody vo svete sa neustále zhoršuje. Istá organizácia sa zameriava na problematiku prenasledovania kresťanov vo svete a výsledky svojho prieskumu už 20 rokov uverejňuje v rebríčku 50 krajín, v ktorých je prenasledovanie najkrutejšie. Podľa aktuálneho rebríčka z januára t. r. najhoršia situácia je v Severnej Kórei, ktorá si prvú priečku udržiava nepretržite už 13 rokov. Praktizovanie kresťanskej viery je tu úplne zakázané a trestané aj smrťou. 50- až 70-tisíc ľudí je uväznených v pracovných táboroch. Nasledujú krajiny ako Somálsko, Irak, Sýria, Afganistan, Sudán, Irán, Pakistan a ďalšie. Organizácia tvrdí, že vo svete je každý mesiac pre svoju vieru zabitých 322 kresťanov, zničených 214 kostolov a iných kresťanských zariadení a 722-krát dochádza k rôznym formám násillia voči kresťanom, napr. k bitkám, únosom, znásillneniam, zatknutiam a podobne.

Podľa záverečnej správy prenasledova-

nie najviac narástlo v krajinách subsaharskej Afriky. Napríklad Nigéria sa kvôli vyčistiť terorickej skupiny Boko Haram ocitla na 10. mieste. Každodenne tu v dôsledku činnosti Boko Haram umrie 10 kresťanov. Rehoľníčky priamo z hrozných miest prenasledovania posielajú toto dramatické posolstvo: *V súčasnosti je viac mučeníkov ako v prvokresťanskej dobe. Je hrozné pozerat' sa, ako tzv. Islamský štát systematicky odtína hlavy deťom...*

Čo môžeme robiť? Dnes a denne sa modlíme za týchto trpiacich, prenasledovaných kresťanov. Veď pre nich byť kresťanom znamená báť sa o holý život. Môžeme sa modliť každý sám alebo spoločne. Oni veľmi prosia o takúto pomoc. A učme sa od prenasledovaných kresťanov odvahe a vernosti Pánu Ježišovi. Modlíme sa za prenasledovaných vyznávačov Krista a modlíme sa aj za seba, za naše rodiny a za posilnenie našej viery.

Niektoré pamätné dni

- V roku 1765 – pápež Klement XIII. ustanovil sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.
21. júna 1963 – za pápeža bol zvolený Giovanni Battista Montini – blahoslavený Pavol VI.
27. – 29. júna 1995 – Vatikán navštívil ekumenický patriarcha Bartolomej I.
29. júna 1931 – pápež Pius XI. vydal encykliku *Non abbiamo bisogno*, v ktorej dôrazne protestoval proti fašizmu.
29. júna 1995 – Ján Pavol II. vydáva List ženám celého sveta.
30. júna 1940 – valné zhromaždenie SSV sa konalo po prvýkrát v Prešove.
- Pripomeňme si:
19. júna 2008 – Kongregácia pre Boží kult a disciplínu sviatostí udelila nášmu farskému kostolu titul a hodnosť BAZILIKY MENŠEJ s príslušnými právami a liturgickými privilégiami.
29. júna každý rok – na sviatok sv. Petra a Pavla je v našej bazilike možnosť získať plnomocné odpustky.

Z farskej matriky

**KRSTY: Šarlota Šustová
Nela Nemcová
Jakob Lukáč**

**POZVANIE DO VEČNOSTI PRIJALI:
Ján Bartko (92)
Ján Širák (78)**

OHLÁŠKY

* Jozef Mičko, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Martina Obešterová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou
3. ohláška: 21. 06. 2015

* Róbert Kandra, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Jaroslava Stašková, narodená v Trebišove a bývajúca vo Vranove nad Topľou
2. ohláška: 21. 06. 2015 3. ohláška: 28. 06. 2015

* Juraj Stričko, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
a Martina Boguská, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou
1. ohláška: 21. 06. 2015 2. ohláška: 28. 06. 2015
3. ohláška: 05. 07. 2015

* Róbert Chovanec, narodený v Bardejove a bývajúci v Zlatoch
a Veronika Němcová, narodená v Hustopečoch u Brna a bývajúca vo Vranove nad Topľou
1. ohláška: 21. 06. 2015 2. ohláška: 28. 06. 2015
3. ohláška: 05. 07. 2015

Kalendárium pripomína

21. 06. – Ne: 12. NEDEĽA CEZ ROK
22. 06. – Po: Sv. Pavlín z Noly, biskup; ľubovoľná spomienka
Sv. Ján Fisher, biskup, a sv. Tomáš Mórus, mučeníci; ľubovoľná spomienka
24. 06. – St: NARODENIE SV. JÁNA KRSTITEĽA; slávnosť
27. 06. – So: Sv. Ladislav, kráľ; ľubovoľná spomienka
Sv. Cyril Alexandrijský, biskup a učiteľ Cirkvi; ľubovoľná spomienka
28. 06. – Ne: 13. NEDEĽA CEZ ROK
29. 06. – Po: SV. PETER A PAVOL, APOŠTOLI; slávnosť; PRIKÁZANÝ SVIATOK
30. 06. – Ut: Prvých svätých mučeníkov Cirkvi v Ríme; ľubovoľná spomienka
2. 07. – Št: Návšteva Panny Márie; sviatok
3. 07. – Pi: Sv. Tomáš, apoštol; sviatok
Prvý piatok v mesiaci
4. 07. – So: Sv. Alžbeta Portugalská; ľubovoľná spomienka
Prvá sobota v mesiaci

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.